ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

'Από τὴν σημερινὴν ἀκρόασιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ παρὰ τῷ Βασιλεῖ θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ ἐξέλιξις τῆς πολιτικῆς καταστάσεως. Οἱ πραγματικοὶ Ἕλληνες εὔχονται νὰ πρυτανεύσῃ τὸ συμφέρον τοῦ Ἔθνους.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ζωηρὰ συγκίνησις μεταξὺ τῶν συμπολιτῶν διὰ τὸ χθεσινὸν εὐτυχὲς γεγονὸς τῶν Βασιλέων. Ὅλοι εὔχονται ἀπὸ καρδίας νὰ τοὺς ζήσῃ ἡ νεογέννητη.

ΠΛΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΚΑΛΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

Η ΝΕΑ ΕΣΟΔΕΙΑ ΤΩΝ ΣΤΑΦΙΔΩΝ

ΑΙ ΔΙΑΓΡΑΦΟΜΕΝΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΑΙ ΕΞΑΓΩΓΩΝ

Κατὰ συγκεντρωθείσας ἀσφαλεῖς πληροφορίας, ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεία τῆς Κορινθιακῆς σταφίδος ὑπολογίζεται νὰ προσεγγίσῃ τοὺς 100.000 τόννους. Αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ ΑΣΟ τὴν ἀναβιβάζουν εἰς 90—95 χιλ. τόννους. Αἱ σταφίδες παλαιᾶς ἐσοδείας αἱ εὑρισκόμεναι εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ Α.Σ.Ο., ἐξηντλήθησαν τελείως, μικραὶ δὲ ποσότητες εὑρίσκονται εἰς χεῖρας τῶν σταφιδεμπόρων.

Αἱ δημιουργηθεῖσαι τιμαὶ τῶν σταφίδων εἰς τὸ ἐσωτερικὸν (ἐν Ἑλλάδι) εἶναι ἀνώτεραι τῶν ἀντιστοίχων ἐν Ἀγγλίᾳ. Τὸ γεγονὸς δὲ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ σταφὶς προσφέρεται εἰς τὸ ἐξωτερικὸν εἰς ὑψηλὰς τιμὰς καὶ αἱ κυκλοφοροῦσαι φῆμαι, ὅτι αἱ τιμαὶ τῆς νέας ἐσοδείας θὰ εἶναι ηὐξημέναι, δυνατὸν νὰ προκαλέσουν ζήτησιν τῶν Αὐστραλιανῶν, αἱ ὁποῖαι, παρ' ὅλον ὅτι, πρὸς τὸ παρόν, εἶναι εὐθηνότεραι, δὲν προσελκύουν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀγοραστῶν. Ἡ μεγάλη τιμὴ τῶν κορινθιακῶν σταφίδων, συγκρινομένη μὲ τὰς διεθνεῖς τιμὰς τῶν ὁμοειδῶν προϊόντων καὶ οὖσα ἀνώτερα τῶν τιμῶν τῶν σουλτανίνων, συνετέλεσεν ὥστε ὡρισμέναι χῶραι, ὡς π. χ. Ἰρλανδία, Γερμανία καὶ αἱ ὑπερπόντιοι χῶραι, νὰ μειώσουν τὰς εἰσαγωγὰς Ἑλληνικῶν σταφίδων κατὰ τὴν ἐπερχομένην ἐσοδείαν.

Κατὰ τὰς πληροφορίας, ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεία προβλέπεται ποιοτικῶς λίαν καλή, ἐὰν βεβαίως ἐξελιχθοῦν ὁμαλῶς αἱ καιρικαὶ συνθῆκαι. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαγραφομένην προοπτικὴν ἐξαγωγῶν, δὲν ὑπάρχουν, τό γε νῦν ἔχον, ἐνθαρρυντικαὶ προβλέψεις, διότι ἡ σουλτανίνα, τῆς ὁποίας ἡ παραγωγὴ εἶναι μεγαλυτέρα τῆς καταναλώσεως, προσφέρεται σήμερον κατὰ 25 δολλάρια κατὰ τόννον εὐθηνότερον τῶν κορινθιακῶν. Ἐὰν δέ, ὡς φημολογεῖται καὶ καλλιεργεῖται καταλλήλως τὸ κλίμα, αἱ τιμαὶ τῆς νέας ἐσοδείας ὁρισθῶσι κατὰ 70 λεπτὰ ὑψηλότεραι ἐκείνων τῆς ἐσοδείας 1964, τότε αἱ κορινθιακαὶ θὰ εἶναι κατὰ 50 λεπτὰ ἀκριβώτεραι.

Κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν εἰς τοὺς ἐγκύρους σταφιδικοὺς κύκλους γνώμην, ἡ διαφοροποίησις τῶν τιμῶν τῶν κορινθιακῶν καὶ τῶν σουλτανίνων, ὁμοειδῶν σχετικῶς προϊόντων, θ' ἀποβῇ λίαν ἐπιζήμιος διὰ τὸ ἓν ἐξ αὐτῶν, διότι ὑπάρχει μεγάλη ποικιλία ὁμοειδῶν προϊόντων, ἱκανῶν νὰ ἀντικαταστήσουν τὴν ἀναντικατάστατον θεωρουμένην κορινθιακήν: Ἐὰν αἱ ἐσοδεῖαι τῶν ἐτῶν 1962 καὶ 1963 ἀπερροφήθησαν ἐξ ὁλοκλήρου, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὥριζεν ἐνωρὶς (κατὰ Ἰούλιον) ὑψηλοτέρας τιμὰς διὰ τὴν νέαν ἐσοδείαν καὶ ἡ δημιουργία ἀποθεμάτων ἦτο ἀσφαλὴς τοποθέτησις διὰ τοὺς ἀγοραστὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Τώρα ποὺ ἡ ἐπὶ θύραις ἐσοδεία προμηνύεται μεγάλη καί, ὡς φημολογεῖται, θὰ δημιουργηθῶσι μεγαλύτεραι τιμαὶ ἀσφαλείας, ἐν συγκρίσει μὲ τὰς περυσινάς, θὰ εἶναι μία δύσκολος ἐπιχείρησις καὶ δαπανηρὰ ἐπιβάρυνσις διὰ τὸν Κρατικὸν προϋπολογισμὸν ἡ ἀξιοποίησις τῆς ἐσοδείας, τὸ ἐπαχθὲς βάρος τῆς ὁποίας θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀμβλυνθῇ, ἐὰν δὲν παρετηρεῖτο ἀδικαιολόγητος καθυστέρησις εἰς τὴν προσπάθειαν μετατροπῆς ποσότητος κορινθιακῆς εἰς σταφιδίνην, διὰ νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς τὴν ἀρτοποιΐαν, καὶ αὐξήσεως τῆς ἐσωτερικῆς καταναλώσεως.

Διὰ τῶν ὡς ἄνω δύο μέτρων θὰ ἠδύνατο νὰ ἀπορροφηθοῦν ποσότητες 15—18 χιλιάδων τόννων, ὁπότε εἰς μίαν κανονικὴν ἐσοδείαν δὲν θὰ ὑπῆρχεν ἡ πίεσις τῶν ἀποθεμάτων.

ΤΟ ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

«ΗΤΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ»

('Απάντησις εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι ἐφαρμογὰς τοῦ ἱστορικοῦ Ἑλληνισμοῦ)

Ὑπὸ τοῦ κ. ΣΠ. ΣΤΟΥΠΗ

«Τὸ ἑλληνικὸ πνεῦμα στὸν κόσμο τῶν ἰδεῶν εἶναι ὅ,τι τὸ ράδιον ἐν τῷ κόσμῳ τῆς ὕλης, λέγει ὁ Γάλλος διακεκριμένος σοφὸς Θ. Ρεϊνάχ». Ἐρχόμενοι δὲ σ' ἐποχὴ πρὸς τὴ ζωτικότητα καὶ ἄφθαρτη νεότητά του, μποροῦμε πάντοτε καὶ σ' ὁποιαδήποτε ἡλικία νὰ ἀναζωογονούμεθα καὶ νὰ ἀνανεούμεθα μ' αὐτὸ» τονίζει.

«Οἱ Ἕλληνες, τὸ ἅλας τῆς γῆς», γεμίζει τὴν αἴθουσα τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Βερολίνου (1882) ὁ Ἐρν. Κούρτιους πρὸς τὸν ὁποῖο συγχαίροντας γιὰ τὸ περὶ Ἑλλάδος σύγγραμμά του ὁ σιδηροῦς καγκελάριος Βίσμαρκ γράφει: Ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσι τοῦ περισπουδάστου ἔργου σας, ἀπεκόμισα τὴ γνώμη, ὅτι ἂν οἱ Ἕλληνες δὲν διεσπῶντο ἀπὸ προσωπικὰς ἔριδας, θὰ ἦταν κυρίαρχοι ὁλοκλήρου τῆς Μεσογείου.

Ὁ Ντουρουΐ ἐξ ἄλλου συμπληρώνει: «ἡ ἑλληνικὴ ἱστορία, παρουσιάζει ἕναν λαὸ προνομιοῦχο. Ἕναν λαὸ ποὺ μὲ πραγματικὴ δραστηριότητα ποὺ κανένας ἄλλος λαὸς δὲν ἐπέδειξε, κατώρθωσαν οἱ Ἕλληνες νὰ φθάσουν τόσο πολὺ ψηλά... Ἐκάλυψαν τὰ παράλια τῆς Μεσογείου μὲ ἀνθηρὲς πόλεις καὶ ἀνέδειξαν τὸν μικρὸ καὶ φτωχὸ τους τόπο κύριον τοῦ κόσμου μὲ τὰ ὅπλα, τὸ ἐμπόριο καὶ κυρίως τὸν πολιτισμό».

Περὶ «ἑλληνικοῦ θαύματος» δὲ ὁμιλεῖ καὶ ὁ Ἐρν. Ρενάν, γιὰ νὰ περιορισθοῦμε μόνον σ' αὐτούς.

Τὴν ὑψηλή, τὴν ἀσύγκριτη ὅμως αὐτή — μὲ λίγα λόγια — εἰκόνα τοῦ ἔθνους μας, ποὺ ἐθαύμασαν δικοί μας καὶ ξένοι, ποὺ στέκουν σὰν φωτεινὰ ἀστέρια στὸ διεθνῆ πνευματικὸ ὁρίζοντα, ἐκεῖνη ποὺ μᾶς δίνει ἡ ἰδεαλιστικὴ ἢ ὑπερβατικὴ κατ' ἄλλους ἐπίσημος κλασσικὴ ἢ ρωμαντικὴ σχολὴ τῆς ἱστορίας εἰκόνα, προσπαθοῦν νὰ ἀμαυρώσουν οἱ ὀπαδοὶ τῆς λεγόμενης θεωρίας τοῦ ἱστορικοῦ ὑλισμοῦ. Ἡ μαρξιστικὴ δηλ. μέθοδος ἐπισκοπήσεως καὶ ἐξηγήσεως τῶν ἱστορικῶν φαινομένων καθαρῶς ὑλιστικῆς, ποὺ σύμφωνα μ' αὐτή, τὰ ἱστορικὰ φαινόμενα, πάντοτε καὶ σὲ κάθε ἐποχή, ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει, εἶναι ἀπότοκα τοῦ οἰκονομικοῦ παράγοντα. Σ' αὐτὸν δὲ ἀποδίδουν εἰδικώτερα καὶ ὅλες τὶς ἐθνικὲς θεωρίες τους ποὺ βλάστησαν ἀλλοῦ, ἐπικαλοῦνται καὶ διάφορα μεμονωμένα περιστατικὰ ποὺ τὰ ἀποκόπτουν ἀπὸ τὴν ἀλληλουχία τῶν ἐξελισσομένων γεγονότων, ἄλλα ἑρμηνεύουν μὲ τὸν συμφέροντα σ' αὐτοὺς τρόπο κλπ.

Γύρω ἀπ' αὐτὸ τὸ θέμα, ἀσχολεῖται ὁ διακεκριμένος συγγραφεὺς καὶ νομικὸς τῶν Πατρῶν κ. Κώστας Τριανταφύλλου, γνωστὸς καὶ ἀπὸ προηγούμενα ἔργα του (Βραβεῖον Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν), ὅπως προκύπτει καὶ ἀπὸ τὸν ὑπότιτλον τοῦ περισπούδαστου τούτου συγγράμματός του «Ἀπάντησις εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι ἐφαρμογὰς τοῦ Ἱστορικοῦ ὑλισμοῦ», καὶ κατ' ἀρχὴν διερωτᾶται: «Εἰς μίαν τοιαύτην ἀποθέωσιν τοῦ ἔθνους μας, ἔχουν θέσιν, εἶναι δυνατὸν νὰ περιμένει τὰς τοιαύτας ἀρνητικὰς πλευρὰς κατωτέρων στοιχείων εἰς τὴν ζωὴν τὴν διαδρομήν, τὴν ἀναλαμπὴν τῆς Ἑλλάδος; Ὑπάρχει θέσις ἀνάμεσά της καὶ τῶν ἀνταξίων της τῶν κατωτέρων της, θέσις ἀρνητῶν καὶ προδοτῶν; Ὑπάρχουν ἕλληνες κατώτεροι τῶν μεγάλων ὡρῶν της, αἱ ὁποῖαι εἶναι καὶ μεγάλαι ὧραι τῆς ἀνθρωπότητος; Μήπως καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος δὲν ὑπάρχει κἂν ἢ μήπως ἔχει ἐκφυλισθεῖ, παρακμάση ἢ ἀλλοιωθῇ; Ἢ μήπως τέλος ὑπάρχουν ἄνθρωποι, ἔστω καὶ ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι οὔτε τὴν σύγχρονον, οὔτε τὴν προϋπάρξασαν ἑλληνικὴν ἱστορίαν ἠθέλησαν εἰλικρινῶς νὰ τὴν ἴδουν οἵα εἶναι καὶ τοὺς καλεῖ νὰ τὴν ἴδουν, καὶ ἀντιθέτως αὐτοὶ καὶ μόνον αὐτοὶ τὴν παραμορφώνουν καὶ τὴν παραφορτώνουν μάλιστα μὲ ὅ,τι ἀνελλήνιστον, μὲ ὅ,τι μετρίως ἢ ἧττον ἢ καὶ οὐδαμῶς Ἑλληνικόν; Ἧττον Ἑλληνικὴ ἱστορία ὑπάρχει ὄντως (ἐξ ἀντικειμένου) ἢ τὴν ἐξεμαίευσαν καὶ τὴν ἐχάλκευσαν;».

Ὁ συγγραφεύς, μὲ τὴ γνωστὴ δεξιοτεχνία καὶ γλαφυρότητα ὕφους ποὺ τὸν διακρίνει, ἀδέσμευτος ἀπὸ δογματισμοὺς καὶ ἐθνικὲς παρωπίδες, χρησιμοποιῶντας ἄφθονη βιβλιογραφία — ἰδίως αὐτῶν τούτων τῶν διδασκάλων τῆς Μαρξιστικῆς θεωρίας, μερικοὶ τῶν ὁποίων ἀλληλοσυγκρούονται — παραθέτει σχετικὰ ἀποσπάσματα, τὰ ἀντιπαραβάλλει καὶ κρίνει τὴν πλήρη ἀντικειμενικότητα. Τὴν τελευταία αὐτὴ δὲ ἐγγυῶνται οἱ βασικὲς του σκέψεις ὅτι: ἡ ἱστορία δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ εἴμεθα οὔτε ὀπαδοὶ τοῦ λεγομένου ἱστορικοῦ ὑλισμοῦ, οὔτε ὀνειροπόλοι, ἀλλὰ πραγματιστές. Ὅτι ἡ ἱστορία δὲν εἶναι ποτὲ αἰσθηματολογικὴ καὶ τέλος ὅτι ἡ ἱστορικὴ πραγματικότης ζητάει νὰ διαβάζωμε τὴ γλῶσσα της καὶ νὰ καταλαβαίνωμε τὸ νόημά της ὅπως εἶναι καὶ ὄχι ὅπως θὰ ἠθέλαμε ἐμεῖς νὰ εἶναι.

Ἔτσι, ἀναγνωρίζει, ὅτι, θὰ ὑπάρχει πάντοτε — εἶναι φυσικὸς νόμος — ἕνας διαφορισμὸς στὴ ζωὴ καὶ πολλὲς φορὲς καὶ ἀντινομία. Δὲν εἶναι πάντοτε ἡμέρα, ὅπως γράφει καὶ ὁ ἴδιος, δὲν ἔχομε μόνον τὸ λυκαυγὲς καὶ τὸ μεσουράνημα. Ἔχομε καὶ τὸ λυκόφως καὶ νύχτες καὶ νύχτες μὲ καταιγίδες, ὁμίχλη, σκιές... Ἄλλος ἀπὸ μᾶς γεννήθηκε γενναῖος καὶ ἄλλος ὄχι. Ἄλλος ψηλὸς τὸ ἀνάστημα, τὸ φρόνημα τὸν νοῦν καὶ ἄλλος ὄχι. Ὁ διαφορισμὸς δὲ ἰσχύει καὶ γιὰ τοὺς Ἕλληνας ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος.

Τὸ νὰ γνωρίζεται ὅμως ὅτι ἔχει καὶ ὁ ἥλιος τὶς κηλίδες του, δὲν ἔπεται μ' αὐτὸ ὅτι εἶναι καὶ κατάμαυρος! Οἱ δὲ σκιές, οἱ καταιγίδες καὶ ὁμίχλη — φυσικὲς ἀλλὰ παροδικὲς — δὲν ἀλλάσσουν τὴν εἰκόνα τοῦ καταγάλανου ἑλληνικοῦ μας οὐρανοῦ. Οἱ ἐξαιρέσεις δηλ. δὲν ἠμποροῦν νὰ μᾶς ὁδηγοῦν στὴν ἐξαγωγὴ γενικῶν συμπερασμάτων. Συχνὰ π.χ. κάνομε λόγο γιὰ προδότες καὶ συνεργάτες μὲ τὸν ἐχθρὸ κατὰ τὸν τελευταῖο παγκόσμιο πόλεμο. Ἀλλὰ πόσοι καὶ ποῖοι ἦσαν αὐτοὶ ἐν συγκρίσει μὲ τὸ σύνολο τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ; Κανένας ἕλλην ὑψηλοῦ ἀξιώματος δὲν διέπραξε τὸ ἔγκλημα τοῦ Κουΐσλιγκ» ὅπως ἔγινε ἀλλοῦ γράφει καὶ ὁ

—ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΑΙ

Ἡ μετανάστευσις

Ὑπὸ τοῦ κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑ Πτυχιούχου τῆς Ἀνωτάτης Βιομηχ. Σχολῆς

Τὴν Ἑλληνικὴν Οἰκονομίαν ἀπασχολεῖ σοβαρῶς ἡ συνεχὴς διαρροὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

Ἡ Ἑλλάς, ὡς χώρα μὲ ἔντονον τὸ στοιχεῖον τῆς πρωτογενοῦς παραγωγῆς καὶ μὲ παράδοσιν γεωργικήν, βαδίζει σήμερον τὸν δρόμον τῆς ἐξελίξεως εἰς τὰ πρότυπα τῶν ἀνεπτυγμένων Εὐρωπαϊκῶν Οἰκονομιῶν. Ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς εἶναι ἡ προοδευτικὴ μείωσις καὶ ἐξάλειψις τῆς ἀνεργίας καὶ τῆς ὑποαπασχολήσεως, διὰ τῆς δημιουργίας περισσοτέρων παραγωγικῶν εὐκαιριῶν καὶ βιομηχανικῶν δυνατοτήτων μὲ εὐρεῖαν ἀπασχόλησιν, ὑψηλὸν ἐπίπεδον ἀμοιβῆς ἐργασίας καὶ αὐξήσεως τοῦ ρυθμοῦ τῶν ἐξαγωγῶν.

Ἡ ὑφισταμένη δυσαναλογία μεταξὺ τῶν συντελεστῶν τῆς παραγωγῆς, ἡ ὁποία ἀνέκαθεν παρατηρεῖται εἰς τὴν χώραν μας (ἰδιαιτέρως ἡ σοβαρὰ ἔλλειψις κεφαλαίων διὰ παραγωγικὰς ἐπενδύσεις, ἐν σχέσει μὲ τὸ πλούσιον εἰς δυνατότητας καὶ ἀριθμὸν ἐργατικὸν δυναμικόν μας), ἠμπόδισε σοβαρῶς τὸν ρυθμὸν τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως καὶ ἐδημιούργησε κατὰ βάσιν τὴν αἰτίαν τῆς ραγδαίας αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἑλλήνων μεταναστῶν, ἰδίως κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, πρὸς ἐξεύρεσιν μονίμου ἐργασίας καὶ καλυτέρας τύχης.

Ὁ βραδὺς ρυθμός, μὲ τὸν ὁποῖον πραγματοποιεῖται σήμερον ἡ ἐκβιομηχάνισις, καὶ ἡ περιωρισμένη ἐπιτυχία, τὴν ὁποίαν εἶχον αἱ καταβαλλόμεναι ἀπὸ καιροῦ προσπάθειαι ἀναδιαρθρώσεως τῶν καλλιεργειῶν, συνέτεινον εἰς τὴν εἰσέτι διατήρησιν τοῦ ὑψηλοῦ ποσοστοῦ τῶν μεταναστευσάντων εἰς ξένας χώρας. Τελευταίως, ὁ ρυθμὸς αὐξήσεως τοῦ ποσοστοῦ τούτου ἀνεκόπη, ἰδιαιτέρως δὲ κατὰ τὸ δεύτερον ἑξάμηνον τοῦ 1964. Τοῦτο ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν ἐξάλειψιν τῶν δυνατοτήτων διὰ τὴν περαιτέρω αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἑλλήνων μεταναστῶν.

Ἡ μετανάστευσις ἐπιδρᾷ ὁπωσδήποτε ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας, κυρίως δὲ εἰς τὴν καθ' ἡλικίαν σύνθεσιν του.

Ἡ Στατιστικὴ Ἐπετηρὶς τῆς Ἑλλάδος τοῦ 1964 ἀναφέρει, ὅτι ὁ πληθυσμός, ὁ ἀνήκων εἰς τὰς ἡλικίας ἀπὸ 15 ἕως 54 ἐτῶν, ἀντεπροσώπευε τὸ 1956 ποσοστὸν 58,6% ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας, ἐνῷ τὸ 1963 μόνον τὸ 56,4%. Οἱ ἀνήκοντες εἰς τὰς ὡς ἄνω ἡλικίας καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ηὐξήθησαν μόνον κατὰ 82.000 ἄτομα, ἐνῷ οἱ κάτω τῶν 15 ἐτῶν καὶ ἄνω τῶν 54 ἐτῶν κατὰ 323.000 ἄτομα.

Εἶναι γεγονός, ὅτι τὰ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀποστελλόμενα εἰς τὴν χώραν μας μεταναστευτικὰ ἐμβάσματα προσφέρουν σημαντικὴν συναλλαγματικὴν ἐνίσχυσιν εἰς τὴν Οἰκονομίαν τοῦ τόπου. Ἡ συμβολὴ τῶν ἐμβασμάτων τούτων ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ ἐνεργητικοῦ τῶν Ἀδήλων Πόρων ἀνῆλθε κατὰ τὴν ὀκταετίαν 1954—61 εἰς ποσοστὸν 30 ἕως 35% περίπου, ἡ μόνιμος δὲ ἐλλειμματικότης τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἰσοζυγίου καλύπτεται κατὰ ἕνα σημαντικὸν μέρος ἐκ τοῦ μεταναστευτικοῦ συναλλάγματος.

Ἡ ἄποψις, ὅτι ἡ μετανάστευσις ἀποτελεῖ διέξοδον εἰς τὴν ὑποαπασχόλησιν καὶ τὴν ἀνεργίαν εἶναι λογικοφανής, ὅμως δὲν ἔχει σοβαρὰ ἐρείσματα, καθ' ὅσον ἀποξενούμεθα βαθμηδὸν τῶν ὑγιεστέρων καὶ ἀποδοτικωτέρων στοιχείων τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς.

Ὁ ἀγροτικὸς πληθυσμὸς εἶναι ἡ κυριωτέρα πηγὴ τῆς μεταναστεύσεως, τοῦ ὁποίου τὸ εἰσόδημα, παρὰ τὰ κατὰ καιροὺς λαμβανόμενα μέτρα, εὑρίσκεται εἰς λίαν χαμηλὸν ἐπίπεδον. Ἡ ἀναχώρησις εἰς τὴν ξένην πρὸς ἀναζήτησιν καλυτέρας ζωῆς συνεπιφέρει οἰκονομικὰς καὶ κοινωνικὰς ἀνωμαλίας μὲ δυσμενῆ συνεπακόλουθα εἰς τὴν οἰκονομίαν, τὴν οἰκογένειαν καὶ τὸ Ἔθνος ὁλόκληρον.

Ἡ ἀνακοπὴ τοῦ ρεύματος τῆς

—ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΘΕΜΑΤΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ

ΠΡΩΙΜΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. ΚΩΣΤΑ Ε. ΤΣΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

Τὸ νὰ πεθαίνεις μιὰ φορά, καὶ φυσικὸ εἶναι καὶ ἀναμενόμενο. Τὸ γεγονὸς τοῦ θανάτου καλύπτει σχεδὸν ὁλοκληρωτικὰ τὴν ἀνήσυχη συνείδηση τοῦ αὐθεντικοῦ ἀνθρώπου, ὀξύνει τὰ προβλήματα τῆς προσωπικῆς ζωῆς καὶ τῆς προσδίδει ἕνα χαρατῆρα δραματικό, κάποτε δὲ καὶ τραγικὸ — ὅταν ἀποκαλύπτεται ἡ δυναμικὴ παρουσία τοῦ Θεοῦ μέσα στὸν ἐγκόσμιο βίο. Τὸ νὰ πεθαίνεις ὅμως πρὶν ἔρθει ἡ ὥρα σου, πρὶν ἀπὸ τὸ σωματικό σου θάνατο, εἶναι ἕνα γεγονὸς τόσο σπαραχτικὸ καὶ τόσο ἐπίφοβο ποὺ πρέπει προσεχτικὰ νὰ σημασιολογηθεῖ.

Ὑπάρχουν πάμπολλοι ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς μας, ποὺ ἐσωτερικὰ ἔχουν πεθάνει. Κι' ἀνάμεσα τους — αὐτὸ εἶναι τὸ ἰδιαιτέρως ἀνησυχαστικὸ — πολλοὶ βρίσκονται ἀκόμη στὴν πρώτη τους νεότητα.

Ὁ θάνατος, βέβαια, αὐτὸς δὲν φαίνεται. Ἀπομένει κρουφὸς καὶ μὲ τὸ βάρος του κάνει τὴν ἀνθρώπινη ὕπαρξη κι ἀκινητεῖ, τὴν στιγμὴ ἀκριβῶς ποὺ καλεῖται ν' ἀνοίξει χίλια φτερὰ καὶ ν' ἀνυψωθεῖ στὸν αἰθέρα τῶν ἰδεῶν. Κατὰ τ' ἄλλα, οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, οἱ πάμπολλοι, εἶναι καλοβαλμένοι, καλοκαθισμένοι μέσα στὴ ζωή, κυκλοφοροῦν ἀνάμεσά μας μὲ περισσὴν ἄνεση, διασκεδάζουν, εἶναι τύποι εὐχάριστοι καὶ συχνὰ ἄκακοι (ὁ μοναδικός μας Κόντογλου εἶχε δίκηο ὅταν ἔλεγε πὼς καὶ ἡ κακία προϋποθέτει δύναμη ἐσωτερικὴ καὶ νεῦρο), ἄνθρωποι χαμογελαστοί, κοινωνικοί, τοὺς βλέπεις τὰ βράδυα στὰ ζαχαροπλαστεῖα ἀνάμεσα σὲ συντροφιὲς πολύβουες, τοὺς βλέπεις στὶς ἐκδρομές, τοὺς συναντᾷς στοὺς τόπους παραθερισμοῦ, τοὺς κάνεις συχνὰ συντροφιά, τοὺς βλέπεις καθημερινὰ στὴ δουλειά σου ὅπου κάποτε εἶσαι ἀπὸ τὰ πράγματα ὑποχρεωμένος νὰ περνᾷς τη μισή σου ζωὴ μὲ ἀνθρώπους ποὺ δὲν σοῦ ταιριάζουν ἴσως, που δὲν σ' ἐνδιαφέρουν ἔντονα... τέλος πάντων, οἱ ἄνθρωποι γιὰ τοὺς ὁποίους μιλοῦμε δὲν εἶναι οὔτε ἀπομονωμένοι, οὔτε ἄγριοι κι ἀπρόσιτοι. Εἶναι ὅμως ἐσωτερικὰ νεκροί.

Ὁ θάνατός τους δὲν φαίνεται οὔτε μὲ τὴν πρώτη οὔτε μὲ τὴν δεύτερη ματιά. Δύσκολα ἀποκαλύπτεται καὶ στὸν προσεχτικὸ παρατηρητὴ ποὺ κι αὐτὸς ἔγινε σπανιώτατος μέσα στὴν αγχώδη καὶ πολυάσχολη, βαθύτατα ἐγωιστικὴ ἐποχή μας. Χρειάζεται νὰ ἔρθει ἡ κρίσιμη στιγμὴ για ν' ἀποκαλυφτεῖ σ' ὅλη της τὴν ἔκταση ἡ ἐσωτερικὴ νέκρωση τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ κρίσιμη αὐτὴ στιγμὴ εἶναι στιγμὴ τῶν διλημμάτων, ἡ στιγμὴ ποὺ ἀπαιτεῖ ἐπίμονα πάθος πνευματικό, ἡ στιγμὴ τῆς φιλίας, τοῦ ἔρωτα, τῆς ἐντιμότητας, ἡ στιγμὴ ἡ δύσκολη καὶ σκληρὴ τῆς προσωπικῆς εὐθύνης προστὰ στὰ δεδομένα τοῦ βίου.

Τότε, τί συμβαίνει; Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ζῇ σωματικὰ ἀλλὰ ποὺ ἐσωτερικὰ ἔχει πεθάνει, δὲν συλλαβαίνει τὸ δίλημμα ποὺ βρίσκεται μπροστά του καὶ ποὺ πρέπει νὰ ἐρεθίσει καὶ νὰ ἐλέγξει τὴ συνείδησή του· ἢ τὸ συλλαβαίνει σὰν ἕνα ἐρώτημα πραχτικὸ καὶ δὲν αἰσθάνεται πὼς τὸ δίλημμα αὐτὸ εἰσχωρεῖ μέσα του σὲ βάθος πνευματικό, πὼς δηλαδὴ κρίνει καὶ χαρακτηρίζει τὸν ἐσωτερικό του κόσμο, ποὺ κρίνει τὸ μέλλον του, πὼς ἀποτελεῖ μιὰ μόνιμη καὶ ὀξύτατη δοκιμασία τῆς συνειδήσής του.

Τίποτε ἀπ' ὅλα αὐτά. Ἡ συνείδηση ἔχει ἀκινητήσει καὶ οἱ πνευματικοὶ ἐρεθισμοὶ τοῦ βίου πέφτουν στὸ κενό. Τοῦτο σημαίνει πὼς ὁ ἄνθρωπος δὲν νοιώθει πλέον πνευματικὴ εὐθύνη καὶ πὼς ἡ εὐθύνη τῆς παρουσίας του μέσα στὸν κόσμο αὐτὸ εἶναι μιὰ εὐθύνη βαρύγδουπα πραχτικὴ ποὺ τερματίζεται στὶς ἀπαγορεύσεις ποὺ θέτει στοὺς πολίτες ὁ ἀστικὸς κι ὁ ποινικὸς νόμος. Ὅλοι μας ὅμως γνωρίζουμε ἢ τουλάχιστον ὑποψιαζόμαστε πὼς οἱ ἐπιταγὲς κι οἱ ἀπαγορεύσεις τοῦ νόμου ἀποτελοῦν τὸ ἐλάχιστο χρέος τοῦ πολίτη. Ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα ἀκολουθεῖ σωρεία χρεῶν, καθηκόντων καὶ ὑποχρεώσεων ποὺ θεσμοθετεῖ ὁ ἐσωτερικὸς νόμος τοῦ ἀνθρώπου, τὸ σύστημα ἐκεῖνο τῶν ἐπιταγῶν ποὺ ἐκπορεύεται ἀπὸ μιὰ ζωὴ συνειδητή, πνευματική, ὑπεύθυνη, αὐθεντικὰ ἀνθρώπινη. Αὐτὴ ἡ ζωὴ λείπει ἀπὸ τοὺς πολλοὺς τῆς ἐποχῆς μας. Ἔτσι καὶ τὰ μεγάλα γεγονότα ποὺ περνοῦν πάντα μέσα ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν δοκιμάζουν, καὶ τὸν βασανίζουν, καὶ τὸν πλάθουν, καὶ τὸν μορφοποιοῦν, καὶ τὸν ἀναγορεύουν σὲ προσωπικότητα ἀνεπανάληπτη, χάνουν τὴ σημασία τους καὶ γίνονται τρέχοντα περιστατικά, ἐπίπεδα καὶ μονότονα.

Ὁ ἔρωτας δὲν εἶναι παρὰ περιωρισμένης διάρκειας σαρκικὴ συναλλαγή. Τὸ πρόσωπο ποὺ βάρθει μαζί μας δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει σὰν ζωὴ ἀνθρώπινη, σὰν προσωπικὸ δράμα, δὲν μποροῦμε

—ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΔΙΑΦΩΤΙΣΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

ΤΑ ΤΣΟΥΚΑΛΕΪΚΑ

Τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὴν «Πελοπόννησον» ἄρθρον μας, τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, ἀπετέλει τὴν ἀρχὴν μιᾶς καλοπίστου δημοσιογραφικῆς προσπαθείας, διὰ τὴν ὑπὸ ἐλεύθερον πνεῦμα ἐπισήμανσιν πάσης κοινοτικῆς καὶ ἀγροτικῆς ἀνάγκης, ἡ ὁποία σήμερον διὰ τῶν ὅσων θὰ σημειώσωμεν, θὰ περιστραφῇ περὶ τὰ ζητήματα μιᾶς ἄλλης κοινότητος. Τῶν Τσουκαλεΐκων. Προκαταβολικῶς σημειοῦμεν, ὅτι ἐξ ὅσων πρὸς τὸν γράφοντα ἐλέχθησαν ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτῆς κ. Γ. Μιχαλοπούλου, κοινωνικοοικονομικῶς δὲν μετέβαλεν αὐτὴ μορφὴν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς νῦν κυβερνήσεως, ἡ δὲ μετὰ παρρησίας ὑπογράμμισις τοῦ γεγονότος αὐτοῦ, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐκληφθῇ παρ' οὐδενὸς ὡς μία ἔκρηξις ἀντικυβερνητικῆς ὀργῆς. Καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, ἐπαναλαμβάνομεν τὴν διαβεβαίωσίν μας: Ἐρευνῶμεν πολυπλεύρως τὴν ὕπαιθρον. Δὲν βαθμολογοῦμεν τὰ κόμματα. Πιθανὸν νὰ παρατηρηθῇ: Ὑπάρχουν ὑποσχέσεις, αἵτινες προοιωνίζονται βαθύτατας μεταμορφώσεις. Θὰ γίνῃ περὶ αὐτῶν σχετικὴ μνεία.

Τὰ Τσουκαλεΐκα εὑρίσκονται, ὡς γνωστόν, εἰς ἕνα ἱκανοποιητικὸν παραγωγικὸν ἐπίπεδον. Αἱ καλλιεργούμεναι ὑπὸ τῶν κατοίκων του ἐκτάσεις, εἶναι καθ' ὁμολογίαν αὐτῶν τούτων τῶν ἰδίων, ηὐξημένης ἀποδόσεως. Ἡ ἄρδευσίς των ὅμως εἶναι ἐλλιπής, εἰς τὴν ὁποίαν καὶ προσκρούουν οἱ μόχθοι των διὰ μίαν παραγωγικὴν ἐντατικοποίησιν γενικωτέραν. Ἡ ὑπερνίκησις αὐτῆς τῆς ἀρδευτικῆς ἀδυναμίας ἔχει τεθῆ ὡς ὁ κύριος κοινοτικὸς στόχος. Αἱ ἐνέργειαι τῶν πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν ὑπῆρξαν γόνιμοι. Ἕνα ἀρδευτικὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον θὰ συμβάλῃ σημαντικῶς εἰς τὴν ἐξάλειψιν τῆς ξηρασίας, τελεῖ ἤδη ὑπὸ ἐκτέλεσιν. Διευκρινίζομεν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὅτι ἐξ αὐτοῦ θὰ ἀποστερηθῇ μία ἄλλη κοινότης ἀναλόγου ποσότητος ὕδατος, καθ' ὅσον τὸ ἐκτελούμενον ἔργον εὑρίσκεται ἐγγὺς ἑνὸς ἄλλου. Ἡ δὲ ἀπειλουμένη κοινότης εἶναι ὁ Ἀλισσός. Πιστεύομεν, ὅτι μία δημοσία συζήτησις μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων κοινοτήτων θὰ ἀποβῇ ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει ἐκκαθαριστικὴ οἱασδήποτε παρεξηγήσεως, θὰ ἐμφανίσῃ τὸ θέμα ὑπὸ ὅλας του τὰς πλευράς, θὰ διευρυνθῇ ἡ δυνατότης τῆς ἀναζητήσεως ὕδατος διὰ μίαν ὡρισμένην περιοχήν, ἄνευ τοῦ κινδύνου τοῦτο νὰ δημιουργήσῃ φόβους εἰς ἑτέραν καὶ τέλος θὰ προσφέρῃ τὴν εὐκαιρίαν εἰς πάντα ἁρμόδιον διὰ μίαν εὐρυτέραν μελέτην τοῦ θέματος. Δὲν φρονοῦμεν, ὅτι οὕτω παρωθοῦμεν τὰς σχέσεις τῶν κοινοτήτων αὐτῶν εἰς ἐκτράχυνσιν. Ἐπιθυμία μας εἶναι νὰ εὕρουν τὴν ὁδὸν τῆς ἐποικοδομητικῆς συνεννοήσεως, ἐπ' ἀγαθῷ ἀμφοτέρων.

Ἄλλο θέμα, τὸ ὁποῖον προβάλλει ἐπιτακτικὸν εἶναι μία ἀγροτικὴ ὁδός, ἡ ὁποία, ὡς μᾶς ἐξηγήθη, εἶναι ἡ σημαντικωτέρα διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν διαφόρων ἀγροτικῶν προϊόντων. Ἡ διαπλάτυνσίς της εἶναι ἀναγκαιοτάτη, ἀλλὰ οἱ ἔχοντες ἑκατέρωθεν αὐτῆς ἀγροὺς κατορθώνουν νὰ τὴν διατηροῦν εἰς τὴν αὐτὴν μοῖραν ἐξ ἀπόψεως πλάτους. Ἡ συνομιλία μας μὲ τὸν πρόεδρον δὲν μᾶς παρέσχε περισσότερον ὑλικὸν διὰ τὴν περὶ Τσουκαλεΐκων κατάστασιν, ὅμως ἀρκετόν, διὰ νὰ ἀπασχοληθοῦν οἱ ἁρμόδιοι.

ΤΑΚΗΣ ΣΟΥΒΑΛΙΩΤΗΣ

ΩΡΑΙΑ ΕΜΠΝΕΥΣΙΣ ΕΙΣΠΡΑΚΤΟΡΟΣ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟΥ !

ΧΟΓΚ ΚΟΓΚ, — Εἰσπράκτωρ λεωφορείου κατεσκεύαζε καὶ ἐπώλει ἰδικά του εἰσιτήρια πρὸς τοὺς ἐπιβάτας διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ διαθρέψῃ τὴν γραῖαν μητέρα του καὶ τὸν πάμπτωχον ἀδελφόν του. Κατὰ τὴν δίκην του, ὁ εἰσπράκτωρ, ὀνόματι Χούγκ, παρεδέχθη ὅτι εἶχε κατασκευάσει εἰς τὴν οἰκίαν του πλέον τῶν 500 εἰσιτηρίων.

ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΩΝ

Ἡ πολυκατοικία δὲν εἶναι στοργικὴ μάνα διὰ τὸ παιδὶ

Θεωρεῖται σωφρονιστικὴ φυλακή!

ΑΘΗΝΑΙ. Ἡ πολυκατοικία δὲν εἶναι μάνα στοργικὴ γιὰ τὸ παιδὶ εἶναι σωφρονιστικὴ φυλακή! Κανένας, βέβαια, δὲν παραγνωρίζει τὰ πλεονεκτήματα τῆς πολυκατοικίας, τὶς ἀνέσεις ποὺ ἐξασφαλίζει στὸ σύγχρονο ἄνθρωπο, τὴν οἰκονομία ποὺ πραγματοποιεῖ στὴ διάθεσι τοῦ ἀναγκαίου οἰκοδομησίμου χώρου καὶ στὴ δυνατότητα τῆς ὁριζόντιας ἰδιοκτησίας ποὺ προσφέρει.

Οἱ παιδαγωγοὶ κι' οἱ ψυχίατροι μᾶς βεβαιώνουν πὼς τὰ παιδιὰ ποὺ γεννιοῦνται καὶ μεγαλώνουν σὲ πολυκατοικίες γίνονται κατὰ 80% νευρωτικά. Ἀκόμα καὶ στοὺς κανονισμούς τους οἱ πολυκατοικίες στόχο ἔχουν τὰ παιδιά. «Ἀπαγορεύεται, γράφουν, τὰ παιδιὰ νὰ παίζουν θορυβωδῶς» «Ἀπαγορεύεται στοὺς συνιδιοκτήτας ν' ἀφήνουν τὰ παιδιά τους νὰ τραγουδοῦν ἢ νὰ φωνάζουν θορυβωδῶς, νὰ παίζουν μὲ ἠχηρὰ μουσικὰ ὄργανα κλπ.

Ἂν στὰ τόσα «ἀπαγορεύεται» τῶν κανονισμῶν προστεθοῦν καὶ τὰ ἀκατάπαυστα «μή» τῶν μεγάλων πρὸς τὰ παιδιά, γίνεται ὁλοφάνερο πὼς τὸ παιδὶ τῆς πολυκατοικίας εἶναι καταδικασμένο σήμερα, πέρα γιὰ πέρα καταδικασμένο σὲ σωματικὴ ἀκινησία, σὲ ψυχικὴ καὶ σωματικὴ ἀδράνεια.

Τὸ παιδὶ γιὰ νὰ μεγαλώσῃ καὶ ν' ἀναπτυχθῇ ὁμαλὰ ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ κίνησι, δρᾶσι, ἀπασχόλησι. Τὸ παιχνίδι δίνει διέξοδο στὴ φυσική του αὐτὴ τάσι, ποὺ πολὺ σοφὰ χαρακτηρίζεται ἀπὸ τοὺς παιδαγωγοὺς σὰν δεύτερη τροφὴ γιὰ τὸ παιδί. Πρώτη προϋπόθεσι τοῦ παιχνιδιοῦ εἶναι ὁ χῶρος. Χῶρος ὑπαίθριος, μέσα σὲ ὑγιεινὰ πράσινα πλαίσια.

Οἱ πολυκατοικίες ὑψώνουν παντοῦ ἀπειλητικὰ τὸ ἀνάστημά τους σὲ στενὰ δρομάκια καὶ φράζουν τὸ φῶς, τὸν ἀέρα καὶ τὸν ἥλιο σὲ χιλιάδες ἀνθρώπινες κατοικίες ποὺ μέσα σ' αὐτὲς γεννιοῦνται καὶ μεγαλώνουν παιδιά.

Κι' ἔτσι τὰ τσιμεντένια αὐτὰ μεγαθήρια ἀπειλοῦν σὰν Ἡρῶδες τὰ παιδάκια ὅλων τῶν κοινωνικῶν τάξεων, μὲ ἐξόντωσι.

Καιρὸς νὰ καταλάβουμε ὅλοι τὸν κίνδυνο ποὺ διατρέχει τὸ παιδὶ χωρὶς πνεύμονες, χωρὶς κήπους καὶ πράσινο.

Πόσες φορὲς οἱ εἰδικοὶ δὲν ἐτόνισαν πὼς τὸ ἀνεπαρκὲς λιάσιμο τὸ ἀνύπαρκτο πράσινο, οἱ ἀνεπίτρεπτοι θόρυβοι, ἡ βαρειὰ σκόνη, οἱ ἀναθυμιάσεις, τὰ καυσαέρια, ἡ ἀνταύγεια ἢ ἠλεκτρική, προικοδοτοῦν τοὺς σημερινοὺς ἀνθρώπους μὲ κόπωσι, μὲ νευρώσεις μὲ ψυχώσεις, μὲ παθήσεις κι' ἀλλοιώσεις ὀργανικές! Κι' ἀναλογίζεται κανεὶς τί ἐπιπτώσεις ἔχει στοὺς εὐπαθεῖς κι' εὐαισθήτους ὀργανισμοὺς τῶν μικρῶν παιδιῶν.

Τὸ πρόβλημα «πολυκατοικία καὶ παιδί» εἶναι πρόβλημα κοινωνικό.

Καὶ τὸ κακὸ μεγαλώνει. Ἡ συμπύκνωσι κι' ἡ ἀνέγερσι πολυκατοικιῶν συνεχίζεται.

ΜΙΑ ΜΕΘΟΔΟΣ ΕΓΚΑΙΡΟΥ ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΩΣ ΤΗΣ ΛΕΥΧΑΙΜΙΑΣ

ΧΩΡΙΣ ΦΙΛΤΡΟΝ ΜΕ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΚΑΣ ΟΠΑΣ

ΣΚΕΝΕΚΤΑΔΥ, (Νέα Ὑόρκη). Πλαστικὸν φίλτρον μὲ ὀπὰς διαμέτρου ἑνὸς χιλιοστοῦ τοῦ χιλιοστοῦ χρησιμοποιεῖται κατ' αὐτὰς εἰς τὸ ἐνταῦθα Ἀντικαρκινικὸν Ἰνστιτοῦτον Σλόουν Κάττερινγκ πρὸς ἔγκαιρον ἐπισήμανσιν λευχαιμικῶν κυττάρων. Αἱ ὀπαὶ τοῦ φίλτρου ποὺ ἀνοίγονται μὲ τὴν βοήθειαν τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας, ἔχουν διάμετρον τοιαύτην ὥστε νὰ ἐπιτρέπεται ἡ μέσῳ αὐτῶν δίοδος τῶν φυσιολογικῶν κυττάρων τοῦ αἵματος, ὄχι ὅμως καὶ τῶν λευχαιμιῶν, τὰ ὁποῖα εἶναι μεγαλύτερα. Ὑπὸ τῶν εἰδικῶν ἡ μέθοδος αὐτὴ θεωρεῖται ἤδη ὡς ἐξαιρετικῆς σπουδαιότητος, διότι ἐπιτρέπει τὴν ἐπισήμανσιν τῶν καρκινικῶν κυττάρων εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, δεδομένου ὅτι καὶ ἐλάχιστα μόνον ἂν ὑπάρχουν ἀπὸ αὐτά, δὲν ἠμποροῦν νὰ διαφύγουν τὸ φίλτρον. Μέχρι σήμερον ἡ ἐπισήμανσις λευχαιμίας καθίστατο δυνατὴ μόνον ὅταν αὐτὴ ἔφθανεν εἰς σχετικῶς προκεχωρημένον στάδιον, ὁπότε ἡ θεραπεία της καὶ δυσχερὴς εἶναι καὶ ὀλίγον μόνον ἀποτελεσματική.

ΩΣ ΑΝΕΚΟΙΝΩΣΕΝ Ο ΤΖΟΝΣΟΝ

Εἰς Διεθνῆ Ἀντικαρκινικὸν Ὀργανισμὸν μετέχουν αἱ ΗΠΑ

ΩΣΤΙΝ, (Τέξας).— Ὁ πρόεδρος Τζόνσον ἀνεκοίνωσεν ὅτι ὁριστικὴ κατέστη πλέον ἡ συμμετοχὴ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς τὸν Διεθνῆ Ἀντικαρκινικὸν Ὀργανισμόν, ὁ ὁποῖος θὰ συντονίσῃ καὶ καὶ προωθήσῃ ἐπὶ διεθνοῦς βάσεως τὰς ἐρεύνας ἐπὶ τοῦ καρκίνου. Τὴν συμμετοχήν των εἰς τὸν ἐν λόγῳ Ὀργανισμόν, ὁ ὁποῖος ὑπάγεται εἰς τὴν Παγκόσμιον Ὀργάνωσιν Ὑγείας τοῦ ΟΗΕ, ὡριστικοποίησαν ἐπίσης ἡ Γαλλία, ἡ Γερμανία, ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Ἀγγλία.

Τὴν ἀμερικανικὴν συμμετοχὴν ἐξῆρεν ἰδιαιτέρως ὁ πρόεδρος Τζόνσον, εἰπὼν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ καὶ τὰ ἑξῆς: «Εἶμαι ἰδιατέρως εὐτυχὴς ὅτι πραγματοποιοῦμεν τὸ βῆμα τοῦτο κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ τῆς Διεθνοῦς Συνεργασίας. Ἡ μάχη ἐναντίον τοῦ καρκίνου μὲ ἀπασχολεῖ ἀπὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου, αὐτὴν δὲ εἶχον κατὰ νοῦν, μεταξὺ ἄλλων, ὅταν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ τρέχοντος ἔτους ἀνεκήρυξα τὸ 1965 ὡς ἔτος Διεθνοῦς Συνεργασίας διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας».

ΕΠΙ ΤΗ 20ΕΤΙΑ ΤΟΥ Ο.Η.Ε.

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΝ ΤΩΝ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

ΕΔΡΑ ΟΗΕ, (Νέα Ὑόρκη). — Ἡ ἀμερικανικὴ συμμετοχὴ εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς 20ετίας τοῦ ΟΗΕ ἐξεδηλώθη, μεταξὺ ἄλλων, διὰ τῆς ἐκδόσεως εἰδικοῦ ἀναμνηστικοῦ γραμματοσήμου, τὸ ὁποῖον ἐτέθη ἤδη εἰς κυκλοφορίαν. Τοιαῦτα γραμματόσημα ἐξέδωσαν ἐπίσης πολλὰ ἄλλα κράτη - μέλη τοῦ ΟΗΕ ἰδίως ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἀπεφάσισε νὰ υἱοθετήσῃ σχετικὴν πρότασιν τοῦ προέδρου Τζόνσον καὶ νὰ ἀνακηρύξῃ τὸ 1965 Ἔτος Διεθνοῦς Συνεργασίας.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ ἀρχαιοτέρα ἐν Ἑλλάδι βιομηχανία Ἠλεκτροκινητήρων ΕΛΒΗΜΑ γνωστοποιεῖ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅτι ἤρχισεν ἤδη τὴν κατασκευὴν καὶ προσφορὰν εἰς τὴν κατανάλωσιν τῶν νέων ἠλεκτροκινητήρων της, βάσει τῶν διεθνῶν τύπων DIN

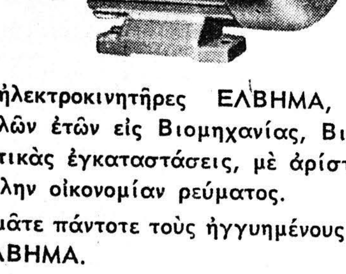

Οἱ ἠλεκτροκινητῆρες ΕΛΒΗΜΑ, λειτουργοῦν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς Βιομηχανίας, Βιοτεχνίας καὶ εἰς ἀγροτικὰς ἐγκαταστάσεις, μὲ ἀρίστην ἀπόδοσιν καὶ μεγάλην οἰκονομίαν ρεύματος.

Προτιμᾶτε πάντοτε τοὺς ἠγγυημένους ἠλεκτροκινητῆρες ΕΛΒΗΜΑ.

Δίδομεν ἐγγύησιν καλῆς λειτουργίας καὶ παρέχομεν εὐκολίας πληρωμῆς.

★ ΕΛΒΗΜΑ - Οἰκονομία ρεύματος
★ ΕΛΒΗΜΑ - Ἐγγύησις ποιότητος
★ ΕΛΒΗΜΑ - Ἀσφάλεια ἐργασίας

Ε. Κ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Μαιζῶνος 89 — Τηλ. 46-72 & 70-735 — ΠΑΤΡΑΙ

ΓΕΝΙΚΑ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
ΑΘΑΝ. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΑΝΑΚΑΡΗ 129

ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΟΥ
Εἰς τὰ φροντιστήριά μας λειτουργοῦν
5 ΤΜΗΜΑΤΑ Α' ΤΥΠΟΥ
2 ΤΜΗΜΑΤΑ Β' ΤΥΠΟΥ
ΑΠΟ 14ης ΙΟΥΛΙΟΥ ΑΡΧΟΝΤΑΙ
2 ΝΕΑ ΤΜΗΜΑΤΑ Α' & Β' ΤΥΠΟΥ

☆ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ
☆ ΑΣΚΗΣΙΣ ΠΟΛΥΩΡΟΣ ΕΝΤΑΤΙΚΗ

Ὑπερεντατικά θερινά τμήματα
ΓΚΡΕΚΑ
Σχολαί
ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ-ΛΟΓΙΣΤΙΚΩΝ
Ν.Ε. ΣΤΡΑΤΗΓΑΚΗ
ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 69658/27-9-51 Φ.Ε.Κ. 190 Τ.Β.
Κεντρικὴ Σχολὴ ΠΑΤΡΩΝ: Πατρέως 39-Τηλ. 42-98
ΑΓΓΛΙΚΑ-ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ-ΓΑΛΛΙΚΑ κ.λ.π. Τελεία ἐκμάθησις
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
TOLLY GIRAUD MASON

ΟΙΚΟΠΕΔΑ ΦΘΗΝΑ
ΠΕΡΙΦΡΑΓΜΕΝΑ στὸ ΡΙΟΝ στὴν ΟΒΡΥΑ
Μὲ ὅση προκαταβολὴ ἔχετε καὶ μὲ πολλὲς μηνιαῖες δόσεις

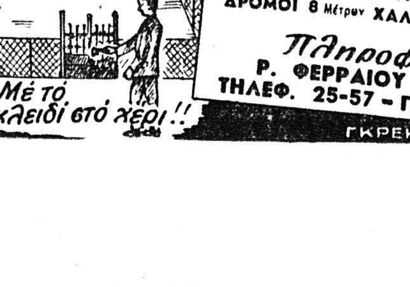

ΠΛΑΤΕΙΕΣ ΔΕΝΔΡΟΦΥΤΕΜΕΝΕΣ-ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΧΟΛΕΙΟΝ-ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟΝ-ΦΩΤΙΣΜΟΣ-ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ-ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ ΔΡΟΜΟΙ 8 Μέτρων ΧΑΛΙΚΟΣΤΡΩΜΕΝΟΙ
Πληροφορίαι: Ρ. ΦΕΡΡΑΙΟΥ 124 ΤΗΛΕΦ. 25-57 - ΠΑΤΡΑΙ
ΓΚΡΕΚΑ

ΠΡΟΤΥΠΑ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ 96 — ΠΑΤΡΑΙ

ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ: Γ. ΠΕΡΠΕΡΑ
ΘΕΩΡ. ΣΠΟΥΔΑΙ: Π. ΚΟΚΟΣΗΣ
ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ: Κ. ΜΑΡΑΤΟΣ

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΕΙΣ ΤΟ
5ον τμῆμα ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΟΥ τύπου Α'
ΚΑΙ ΤΟ
4ον τμῆμα Β' τύπου

★ Τὰ ΠΡΟΤΥΠΑ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν προετοιμάζουν ΕΙΔΙΚΩΣ ὑποψηφίους Ἀνωτάτων Σχολῶν.
★ Εἶναι τὰ μόνα ποὺ ἐδημοσίευσαν ἐπανειλημμένως ΟΝΟΜΑΤΑ ἐπιτυχόντων εἰς τὰς Ἀνωτάτας Σχολάς.

ΠΤΗΝΟΤΡΟΦΟΙ

Ἐκυκλοφόρησαν ἤδη καὶ εἰς τὴν περιοχήν μας τὰ ἄριστα φυράματα

"ΕΡΜΗΣ"

τῆς βιομηχανίας

Π. ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΣ & Σια Ο. Ε.

Ἡ ἐπιστημονικὴ ἐπεξεργασία καὶ ἡ σύνθεσίς των ἐγγυῶνται τὴν ἀνωτέραν ποιότητά των. Δοκιμάσατέ τα διὰ νὰ γίνετε διαφημισταί των.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΑΧΑΪΑΣ & ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ
ΙΩΑΝ. ΑΝΔΡΕΟΠΟΥΛΟΣ Ο. Ε.
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 62 — ΠΑΤΡΑΙ — ΤΗΛ. 21—83